

Rosalie

Marie Rottrová

Jen déšť Rosalie, je tvé zvonění poslední
skrýváš si tvář, ten čas každou z nás promění
co bývalo dřív už je pryč, zkamení
z krásy tvé zůstal pláč
jak pták před oknem dokořán se zdáš

Tam další bál, kde páni své Ach volají
víš, kdo se ptá, kdo z vás postrádá Rosalie
cos' mívala přátel, jak smíříš se s málem
když ti zůstal jen déšť sám
jak pták před oknem dokořán je pád kurtizán

Jak tě hýčkali tenkrát, jak tleskali dřív
kdy drahé a krásné všechno přála sis mít
ten, co tak rád tě vzýval, kdo zkoušel tě mást
už jen za zády říká - lásku neměla krást

Ten déšť Rosalie, teď tvůj dech prozatím zpomalí
rád poradí, že vzlétnout jak dým pobaví
co bývalo dřív už je pryč, zlacení
sláva je pustá pláň
jak pták před oknem dokořán je pád kurtizán

Jak tě hýčkali tenkrát, jak tleskali dřív
kdy drahé a krásné všechno přála sis mít
ten, co tak rád tě vzýval, kdo zkoušel tě mást
už jen za zády říká - lásku neměla krást

Jak tě hýčkali tenkrát, jak tleskali dřív
kdy drahé a krásné všechno přála sis mít
ten, co tak rád tě vzýval, kdo zkoušel tě mást
už jen za zády říká - lásku neměla krást

Jak tě hýčkali tenkrát, jak tleskali dřív
kdy drahé a krásné všechno přála sis mít
ten, co tak rád tě vzýval, kdo zkoušel tě mást
už jen za zády říká - lásku neměla krást